

ROČNÍK XLV

2

BŘEZEN — DUBEN

CENA 12,- Kč

ZPRAVODAJ

ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Na plese i merendě se lidi bavili

Byť v sobotu 16.2. přišlo na Sobotecký ples pořádaný SMKS a TJ Sokol 130 lidí, nedá se říci, že by byla o zábavu nouze. Po delší době se obnovila tradice plesu ve městě a dle pozitivních ohlasů to byl správný krok.

To na tradiční maškarní merendu v sobotu 1.3. přišlo dle odhadu pořadatelů - Sboru dobrovolných hasičů Sobotka - celkem 320 lidí. Kvalitní hudební produkci na obou akcích obstarala skupina Velvet.

-JAN-

KULTURNÍ AKCE V SOBOTCE :

- 19. 04. 19:00 zahrada Šrámkova domu - VOJTA KIĐÁK TOMÁŠKO (folkový písničkář)
- 25. 04. 19:00 sokolovna - NA TÝ LOUCE ZELENÝ (lidová opereta - Pražská komorní zpěvohra)
- 19. 05. 10:00 Městské divadlo Solnice - JAK KRAKONOŠ PEKAŘKU JÍŘU NAPRAVIL - pro školy
- 30. 05. 19:00 Městské divadlo Solnice - KONCERT SMYČCOVÉHO TRIA PRAGA
- 31. 05. 19:00 Městské divadlo Solnice - VILA S VĚCNÝM BŘEMENEM - divadelní detektivka
- 13. 06. 19:00 náměstí - KONCERT ZÁMECKÉHO SAXOFONOVÉHO KVARTETA
- 21. 06. 10:00 - 00:00 areál kolbiště pod Humprechtem - SOBOFEST - nejen hudební festival

RADNICE INFORMUJE

Za účasti 11 zastupitelů a 19 občanů se dne 6. března 2008 uskutečnilo XII. veřejné zasedání zastupitelstva města Sobotky.

Zastupitelstvo schválilo rozpočtový výhled na léta 2009 – 2011. Jde o orientační záležitost. Výhled pouze nastiňuje možnou finanční situaci města v dalších letech. Zpracování rozpočtového výhledu ukládá zákon. Dlouhodobý rozpočtový výhled vychází ze skutečného hospodářského výsledku daného roku.

V rámci Programu regenerace městské památkové rezervace a městské památkové zóny bylo schváleno rozdělení dotace na rok 2008 pro tři žadatele v celkové výši 400 000,-Kč. Jde o opravy č.p. 48 (15 000,-Kč), č.p. 14 (182 000,-Kč) a č.p. 4 (203 000,-Kč).

Z přihlášek, zaslaných do výběrového řízení na poskytnutí půjček z Fondu rozvoje bydlení, byly pro rok 2008 schváleny žádosti čtyř občanů. Jde například o rekonstrukce koupelen a WC, zřízení ekologického vytápění, výměnu oken a balkónových dveří, obnovu fasády a izolaci domu. Na půjčky bylo rozděleno 326 500,-Kč.

Zastupitelstvo schválilo Smlouvu o dílo mezi městem Sobotka a ing. Arch. Karlem Novotným na zhotovení územního plánu města Sobotka ve výši 520 000,-Kč.

Schválen byl návrh Kupní smlouvy a Smlouvy o smlouvě budoucí mezi městem a panem Bartkem a paní Vláchovou. Město Sobotka odkoupí z částí současných p.p. č. 618/3, 618/79, 618/38, 618/80, 618/29 v k.ú. Sobotka pozemek - plochu o celkové výměře 1,916 m² - se zabudovanou infrastrukturou (voda, el. energie, plyn, kanalizace), s hrubým povrchem (podkladem) včetně obrubníků za cenu 100,- Kč/m². Vznikne zde i nová příjezdová komunikace k budoucím rodinným domkům. Město uhradí náklady na pořízení asfaltového povrchu této komunikace ve výši skutečných nákladů a účastní se výběrového řízení na jejího zhotovitele. S ohledem na navazující stavební činnost ji do svého vlastnictví následně převezme pouze v nepoškozeném stavu.

Zastupitelstvo zvolilo ing. Petra Hejnu zástupcem města Sobotky v dozorčí radě Vodohospodářské společnosti a.s. Jičín.

Zastupitelé vzali na vědomí informaci, že koncem měsíce března 2008 by měla začít II. etapa výstavby kanalizace v úseku Boleslavská (od ul. Březenské) k ulici Novoměstské.

Občané byli informováni o čištění místního potoka.

MJ

OPRAVA

V minulém čísle ZŠS v článku TŘÍDIT ODPAD MÁ SMYSL, KDYŽ... jsme omylem uvedli chybné a matoucí informace. **V Sobotce do žlutých kontejnerů patří jen a pouze PET lahve od nápojů.** Ostatní plastový odpad – folie, kelímky, plastové obaly od drogistického zboží, polystyrenové obaly a další patří do žlutých pytlů, které lze koupit na úseku životního prostředí MěÚ v ceně 4,50 Kč za kus. Tamtéž je možné si zdarma vyzvednout oranžové pytle na nápojové kartony – TETRA paky. Neúplná informace byla i v části článku věnované skleněnému odpadu – mimo zelených kontejnerů jsou v Sobotce i kontejnery bílé - druhy skla jsou uvedeny na kontejnerech pomocí značek a nápisů.

Autor článku a odpovědný redaktor se tímto omlouvají za tyto nepřesnosti.

PŘELOŽKA SILNICE II/281 tzv. čalovická spojka

Případná realizace celého projektu by výrazně změnila východní část města, je proto na místě věnovat tomuto tématu více prostoru. Mezi občany stavba vzbuzuje spíše nevoli a jejich argumenty otiskujeme. Na webových stránkách Sobotky se během měsíce sešlo 25 vesměs negativních reakcí a z některých bylo znát, že chybějí základní, faktické informace o projektu. Proto hned na úvod otiskujeme výňatek ze zprávy o Posuzování vlivů na životní prostředí, kterou vypracoval ing. Richard Veselý, vedoucí oddělení EIA a IPPC Královéhradeckého kraje. Tato zpráva je ke stažení i na soboteckém webu. Komplexní posouzení, vč. plánů a detailních zpráv, je k dispozici na stavebním úřadě MěÚ Sobotka

Charakter a popis záměru:

Stávající silnice II/281 je vedena od Mladějova přes náměstí v Sobotce, tedy přes centrum města, které je součástí památkově chráněného území a dále přes úroveň přejezd železniční trati na stávající úroveň křižovatku se silnicí I/16 a ve směru na Dolní Bousov. Tato křižovatka má šikmý úhel křížení a silnice I/16 má směrem k Jičínu omezený rozhled z důvodu nadjezdu železniční trati. Dochází zde k častým dopravním nehodám, v minulých letech zde byl zrealizován podchod pro pěší, problém střetu odbočujících vozidel zde ale zůstal.

V roce 2005 byla vypracována a následně schválena změna č. 2 územního plánu sídelního útvaru Sobotka, Staňkova Lhota, Osek. Do této změny byla zapracována přeložka silnice II/281 v Sobotce a to dle výsledné varianty ze studie zpracované Projektservisem Jičín s.r.o. v roce 2000. Účelem studie bylo upřesnění návrhu trasy přeložky silnice II/281 – Čalovické spojky a řešení mimoúrovňové křižovatky silnic I/16 a II/281 a dále úrovňové řešení křižovatky silnic II/281 a III/2807 u základní školy.

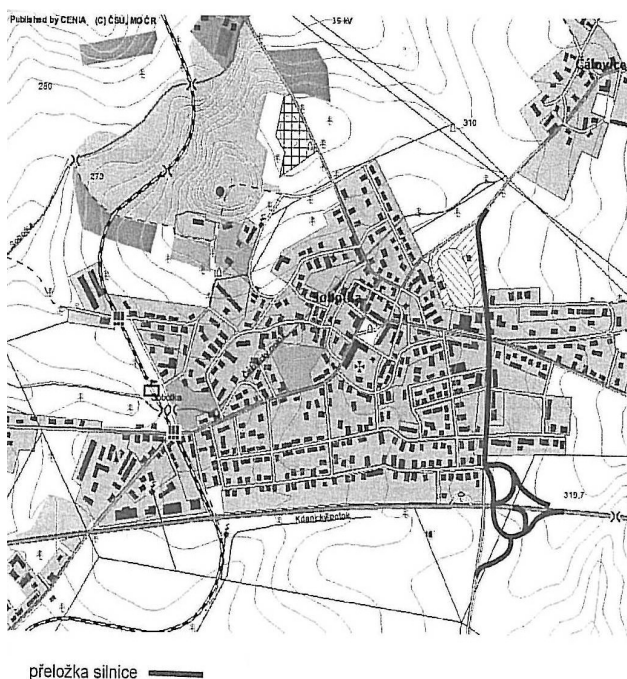
Účelem stavby je provedení takových stavebních úprav, které zajistí zlepšení stávajícího stavu a lepší bezpečnost silniční dopravy. Křižovatka silnice I/16 a přeložky II/281 je navržena jako deltovitá mimoúrovňová křižo-

vatka odsunutá od stávajícího křížení k východu.

Přeložka II/281 od této křižovatky pokračuje podjezdem silnice I/16 na stávající Spyšovskou ulici, kde je pro napojení jedné větve mimoúrovňové křižovatky a ul. J. Glazarové navržena průsečná křižovatka.

Mezi touto křižovatkou a křižovatkou se silnicí III/2807 (Jičínská ul. a silnice na Staňkovu Lhotu) je vedena přeložka II/281 po stávající Spyšovské ulici, která bude přestavěna – nová konstrukce vozovky a rekonstrukce a doplnění chodníků. Nová křižovatka silnice II/281 a III/2807 je navržena jako malá okružní křižovatka vnějšího průměru $D = 25\text{ m}$, tak aby zásah do okolních pozemků byl co nejmenší.

Dále trasa pokračuje po stávající místní komunikaci a navazující cestě podél oplocení školy a sportovního areálu. Na stávající silnici II/281 (silnice do Čálovic) je napojena úrovnňovou křižovatkou tvaru T. Silnice III/0166a (silnička ze Spyšové), která je nyní napojena úrovnňově přímo na silnici I/16 se napojuje pomocí krátké přeložky do nové mimoúrovňové křižovatky.

Na základě provedených průzkumů je se záměrem spojeno následující kácení stromů:

3 břízy před č.p. 488, smrk za č.p. 267, smrk u školy naproti č.p. 267, 33 ks starých ovocných stromů na spyšovské silnici, odstranění náletových křovin a stromů podél oplocení hřiště směrem k čálovické silnici.

Náhradou bude v rámci sadových úprav vysazena nová zeleň.

Mimo to by v rámci protihlukových opatření byla vyměněna okna v č.p. 267, 486, 487, 488, 489, 691a 692 a postaveny protihlukové stěny (nejlépe transparentní) o výšce 2 m a délce 65 m místo plotu mateřské školy a stěny o délce 265 m místo plotu základní školy a stadionu.

Investorem celého projektu by byla Správa a údržba silnic Královéhradeckého kraje, a.s.

Proč jsem napsala vyjádření k zamýšlené přeložce ?

Zdá se mi nešťastné pracovat s ideou, která vznikla před dvaceti lety, tedy v době, kdy situace v dopravě byla naprosto jiná a v posuzované lokalitě nestála řada rodinných domů. Očekávala bych, že tak, jak roste hustota dopravy, nároky na bydlení a trávení volného času, porostou i nároky na řešení dopravní situace. Vykřikovaný argument, že jinak to nejde, není pro mě argumentem, protože, pokud vím, nikdo se ani otázkou jiných možností nezabýval. Poslední návrh řešení padl před dvaceti lety, a to je pro mě řešení staré a pro Sobotku špatné. Je škoda, že tato debata nevznikla před třemi lety při změně územního plánu.

Petra Matoušková

Následující text byl zaslán na Krajský úřad Královéhradeckého kraje:

Jako lidé žijící v Sobotce ve velmi blízkém okolí posuzované lokality, bychom se k celé záležitosti rádi vyjádřili.

Celý záměr, který je v materiálu nazýván také jako budoucí obchvat města Sobotka, neřeší situaci z hlediska zátěže a úlevy od nadměrné dopravy v Sobotce. Nazývat záměr obchvatem města je podle našeho názoru zavádějící, protože předkládaný návrh pouze přesouvá dopravu z centra města do bezprostřední blízkosti školy, školky, sokolského hřiště, sportovního areálu, bytových a rodinných domů. Navíc se v tomto posudku nepracuje s faktem, že podle územního plánu jsou v bezprostřední blízkosti plánované komunikace pozemky určené k výstavbě rodinných domků. Máme obavy z toho, že se zprovozněním cesty podél oplocení školy a sportovního areálu přijde do této části města kamionová doprava. Za naprosto nepřijatelný považujeme argument o snížení rizika hluku podél současné trasy II/87 tím, že se přenesou na jiné obyvatele Sobotky (jak vyplývá z hodnocení vlivů na obyvatelstvo).

Dále vyjadřujeme pochybnosti při realizaci protihlukových stěn, které vyplývají ze zkušeností našich spoluobčanů v ulici Glazarové. Tito lidé, žijící v bezprostřední blízkosti silnice I/16, několik let marně usilují a bojují za protihlukovou stěnu. Rozhodně bychom chtěli předejít tomu, aby nadměrnému hlukovému zatížení byly vystaveny sobotecké děti v MŠ a ZŠ a při sportovních aktivitách.

Je pro nás nepochopitelné, proč nebyla navržena alespoň jedna další varianta řešení dopravní situace v Sobotce. Má-li být cílem bezpečnost silniční dopravy, nepokládáme za adekvátní řešení, které přenáší dopravu z centra města do bezprostřední blízkosti školních budov a sportovních zařízení a rodinných domů.

Proto nesouhlasíme s takto navrženou variantou a žádáme vás znovu o přezkoumání zejména z hlediska bezpečnosti silničního provozu a hodnocení vlivů na obyvatelstvo.

Děkujeme.

V Sobotce 23.1. 2008

ČÁLOVICKÁ SPOJKA ZNOVU ?

V prvním „porevolučním“ zastupitelstvu města Sobotky jsem byl předsedou komise pro výstavbu, dopravu a cestovní ruch. Hned v počátcích této činnosti jsme začali řešit dlouholeté problémy, mezi něž patřil i zákaz průjezdu nákladních automobilů a kamiónů od Mladějova Turnovskou ulicí - přes sobotecké náměstí - do Bolešlavské ulice a dále ven z města, vyloučili jsme parkování linkových autobusů na malém soboteckém náměstí, vytýčili parkovací místa na ploše náměstí. Vystěhováním JZD na Staňkovu Lhotu se ukončil průjezd zemědělské techniky (močůvka, kejda, hnůj aj.) V té době jsme chtěli odklonit nákladní dopravu středem města vybudováním tzv. „čálovické spojky“ – přeložka silnice II/281. Realizace v tehdejší ceně cca 600.000 Kč byla znemožněna restitučními nároky vlastníků přilehlých pozemků a podpisovou peticí všech (jak jinak) učitelů ZŠ, kteří se báli o děti přecházející budoucí „spojku“ za školou a kterým jaksí nevadil přechod všech žáků (do školní jídelny) přes frekventovanější státní silnici – Jičínskou – před školou.

Čálovická spojka se tedy v té době nevyřešila, v pozdějších letech stoupaly nákladové rozpočty a projekty došly do dnešní megalomaničké verze projektu. Je třeba si uvědomit, že **nejlepším řešením dnes je uzavěr vjezdu na stéblovickou silnici** již pod serpentínami (v Mladějově) a odklon této dopravy směrem na Záměstí-Blata až k výjezdu na I/16 pod Ohařicemi. Nad stéblovickou serpentínou se silnice propadá a ujíždí se svažem, serpentina je dosavadními těžkotónážními vozy devastována.

V Sobotce je potom nákladní doprava vedena kolem veterinární nemocnice a kolem pošty na Jičínskou, nad školou pak do Spyšovské ulice. Zde se silnicí sousedí sportovně rekreační areál s dětským hřištěm na pravé straně, obytné panelové domy na levé straně a za nimi se připravuje nejnovější výstavba rodinných domů na Krásném plic. Je tedy nanejvýše **nutné tuto těžkou dopravu z tohoto prostoru zcela vykázat** a nikoli pro ni budovat v intravilánu našeho města další komunikace (to není naše povinnost).

To je návrh nejrozumnějšího řešení.

Druhým již i v internetovém chatu vzpomínaným návrhem je zkrácení dopravy přes tzv. panelovou cestu ze Stéblovic na Staňkovu Lhotu – budováním cesty „na zelené louce“, mimo město a s nejmenšími náklady. Obětovat bychom ale stále Stéblovici, odkud je nejkrásnější vyhlídka na Trosky s Kozákovem a Krkonošemi v pozadí, vyznačovaná v minulosti na všech turistických mapách. Gratuluji i Heleně Maškové (příspěvek 68 v diskusním fóru) k rozumnému názoru.

Součástí řešení stávající dopravní situace ve městě je i umožnění odbočení do města z obou směrů. V důsledku úsporných opatření minulých režimů je nebezpečně vyřešen nájezd ze Špálovy ulice na I/16 směrem na Mladou Bolešlav (Mnichovo Hradiště), kde chybí tzv. „zpomalovací pruh“ v délce cca 200 m s možností bez-

pečného zařazení do pruhu s použitím zpětného zrcátka. Obtížné ohlédnutí o 135 stupňů na příjíždějící vozidlo od Jičina bylo již příčinou několika smrtelných úrazů. Přesto patřičné instituce tyto nedostatky nezajímají.

Stejný problémem zůstává léta neřešená situace na přehledném úseku v blízkosti bývalého benzinového čerpadla, kde bylo pro odbočení do Sobotky doporučeno využít odbočovacího pruhu k bývalé benzince a rozšířit objezd odbočovacího pruhu podobným způsobem, bez zbytečného budování mimoúrovňového podjezdu.

Odpadlo by i nákladné budování dnes módních kruhových objездů. Na jiném místě si dovolím citovat článek z odborného tisku (COT Business), řešícího i dopravní turistická kritéria cestovního ruchu. (Viz: Malé kruhové objezdy)

Kruhové objezdy nejsou žádným všelékem na narůstající dopravní situace. Svědčí o tom např. pozdní dodávky na jednom z prvních objездů před Hradcem Králové, tzv. „řešení“ u Úlibic směrem na HK, „dětský“ kruhový objezd na Husově třídě v Jičíně, „výpadovka“ za padákem ve směru HK – Turnov a další. Musíme si uvědomit, že jakákoliv snaha zpomalit ve městě dopravu nevede k větší bezpečnosti, ale ke zhoršení životního prostředí výfukovými plyny!

A není pravdou, že:

A/ by řešení odlehčilo průjezdu přes náměstí (nákladní vozy mají průjezd zakázán dopr. značením,

B/ bezpečné odbočení do Sobotky má i jiná řešení než mimoúrovňové monstrum

C/ zpomalení dopravy od St. Lhoty, to právě nechceme (viz argumentace shora)

D/ umožnilo dopr. obslužnost ... – naivní argument

E/ vytvořilo podmínky pro čerpací stanici v intravilánu? Proboha, kam a kudy budou zajíždět kamiony k čerpadlům, všude se budují při hlavní komunikaci mimo střed města!

Myslím, že máme důležitější a aktuálnější návrhy např. urychlenou generální opravu Turnovské ulice minim. od hřbitova ke koupališti (tankodrom) – jedná se o hlavní příjezdovou komunikaci od jihu do Českého ráje, vybudování centrálního parkingu blízko středu města k odlehčení parkování na náměstí, opravy místních komunikací a funkčních dopravních značek, zrcadel aj. A kdybychom snad někdy chtěli získat prostředky na nějaký užitečný projekt, mohla by to být např. obnova JZD zlikvidované vyhlídkové komunikace z Oseka ke křižovatce Vesec - Kost - Libošovice. Nejen pro turisty, ale i pro odlehčení průjezdu středem našeho města.

Bylo by dobré, aby se k zamýšleným projektům vyjádřila velká většina občanů Sobotce, kteří mají snahu přispět svým názorem a radou, vyslovit se a přidat hlas mlčící většiny, abychom nemuseli sahat až k místnímu referendu.

MUDr. Ivan Kafka

V souvislosti s tématem otiskujeme článek, který redakci dodal MUDr. Ivana Kafka. Problematika kruhových objezdů je často diskutovaným tématem a následující příspěvek je od většinového názoru odlišný.

MALÉ KRUHOVÉ OBJEZDY

Téměř by se zdálo, že bez kruhového objezdu se v poslední době neobejde ani ta nejzapadlejší vesnice! Vyrůstají jako masáci po dešti navzdory tomu, že jsou nepřátelské k životnímu prostředí a nebezpečné. Jenomže jsou v módě. Která obec je nemá, není „in“. A přitom ho často nemá ani kam usadit.

Nemám absolutně nic proti kruhovým objezdům o patřičném průměru.

Jenže to, co se dnes staví na kdejaké křižovatce, má ke kruhovému objezdu daleko. Zpravidla se jedná pouze o více či méně zdařilou vestavbu do středu křižovatky a změnu přednosti v jízdě. Zhusta tu není ani stopy po nějakém kruhovém obvodu a velmi často se v jednom směru objezd projíždí přímo, bez sebemenšího pohnutí volantem (Jaroměř). Následky jsou katastrofální!

1) Rapidně se snižuje propustnost komunikace, před malými kruhovými objezdy se tvoří fronty a výfukové zplodiny zamořují přilehlou i vzdálenější zástavbu (školy a byty, domy). Kruhé objezdy jsou často tak malé, že se na ně kamiony doslova namotávají...

MALÉ KRUHOVÉ OBJEZDY JSOU NEEKOLOGICKÉ!

2) Na malých kruhových objezdech je velmi těžké odhadnout, kdy už je vozidlo na okruhu a kdy ještě ne, což zvyšuje nebezpečí kolize. Rovněž vjíždíte-li na kruhový objezd a v protisměru jede jiné vozidlo, nezbyvá vám než zastavit a vyčkat vývoje situace – nikdy totiž nevíte, bude-li pokračovat přímo nebo po okruhu, zvláště když jeho znamení o změně směru (tedy pravý blinkr) zpravidla nevidíte.

MALÉ KRUHOVÉ OBJEZDY NEJSOU BEZPEČNÉ!

3) Malé kruhové objezdy jsou ještě únosné pro vesnici, kde kolem křižku uprostřed křižovatky projedou dva koňské povozy a čtyři traktory ze den. Na hlavním komunikačním tahu nemají co dělat! Jen naprostý ignorant může předpokládat, že se silniční provoz bude snižovat, opak je pravdou: ekologické a bezpečnostní problémy budou narůstat a radnice s tím budou muset něco dělat. Závěr třetí:

MALÉ KRUHOVÉ OBJEZDY JSOU VYHOZENOU INVESTICÍ.

(podrobnosti i názor na Jičín v č.3/2006, str.84)

Dan Valášek,
šéfredaktor COT Business

V souvislosti s diskuzí kolem projektu přeložky, došel redakci následující e-mail:

DOČKÁME SE NĚKDY ?

Již dva roky se my, obyvatelé Sobotky bydlící v ulici Jarmily Glazarové, pokoušíme něco udělat pro to, aby byla podél přeložky silnice I/16 vybudována protihluková stěna.

Obracíme se na různé instituce, ale nic nepomáhá. Ani již dvakrát sepsaná petice občanů. Chtěli bychom na náš problém upozornit i prostřednictvím Zpravodaje Šrámkovy Sobotky, a proto Vám posíláme dopis, kterým jsme reagovali na poslední odmítnutí naší žádosti od Ředitelství silnic a dálnic v Hradci Králové. Toto naše vyjádření jsme dali na vědomí Městu Sobotka a Ředitelství silnic a dálnic ČR v Hradci Králové. Přikládáme též leteckou mapu silnice I/16. Jedná se přibližně o 800m podél ulice od bývalé benzinky po železniční most.

Obdrželi jsme stanovisko na náš problém ohledně nadměrného hluku, způsobeného silniční dopravou na silnici I/16. Vaše stanovisko je velmi neobjektivní. Hlavně v části, kde se odvoláváte na to, že se zástavba rodinných domků přibližuje k silnici. Obytné domky v ulici Jarmily Glazarové pocházejí ze šedesátých a sedmdesátých let. V tuto dobu většina stavebníků neměla ani potuchy o výstavbě výše zmiňované silnice. Stavebníci vložili nemalé prostředky do řešení své bytové situace a nyní, kdy by si mohli užívat svých vynaložených investic ke klidnému bydlení, jsou obtěžováni neúnosně nadměrným hlukem a emisemi. Před třiceti lety, kdy byla přibližně silnice uvedena do provozu, pocházel zdroj nadměrného hluku snad jen při přesunu sovětských vojsk. Nyní jsme obtěžováni hlukem a emisemi dnes a denně, ve dne i v noci. Je však zbytečné se o tom rozepisovat. Přijďte se přesvědčit a posedět s námi na zahradě. Opravdu jen posedět, protože si nebudeme pro hluk rozumět ani slovo. Spát nebo sledovat televizi při otevřeném okně je holý nesmysl.

Vás ovšem naše problémy nezajímají. Vy splníte svoji povinnost a umlčíte nás Nařízením vlády č. 148/2006 Sb. Asi nám nezbyvá nic jiného, než se obrátit o pomoc na Občanské judo. To není vyhrožování, ale holé konstatování řešení naší svízelné situace, na kterou už upozorňujeme druhý rok jak Městský úřad v Sobotce, tak ostatní kompetentní orgány.

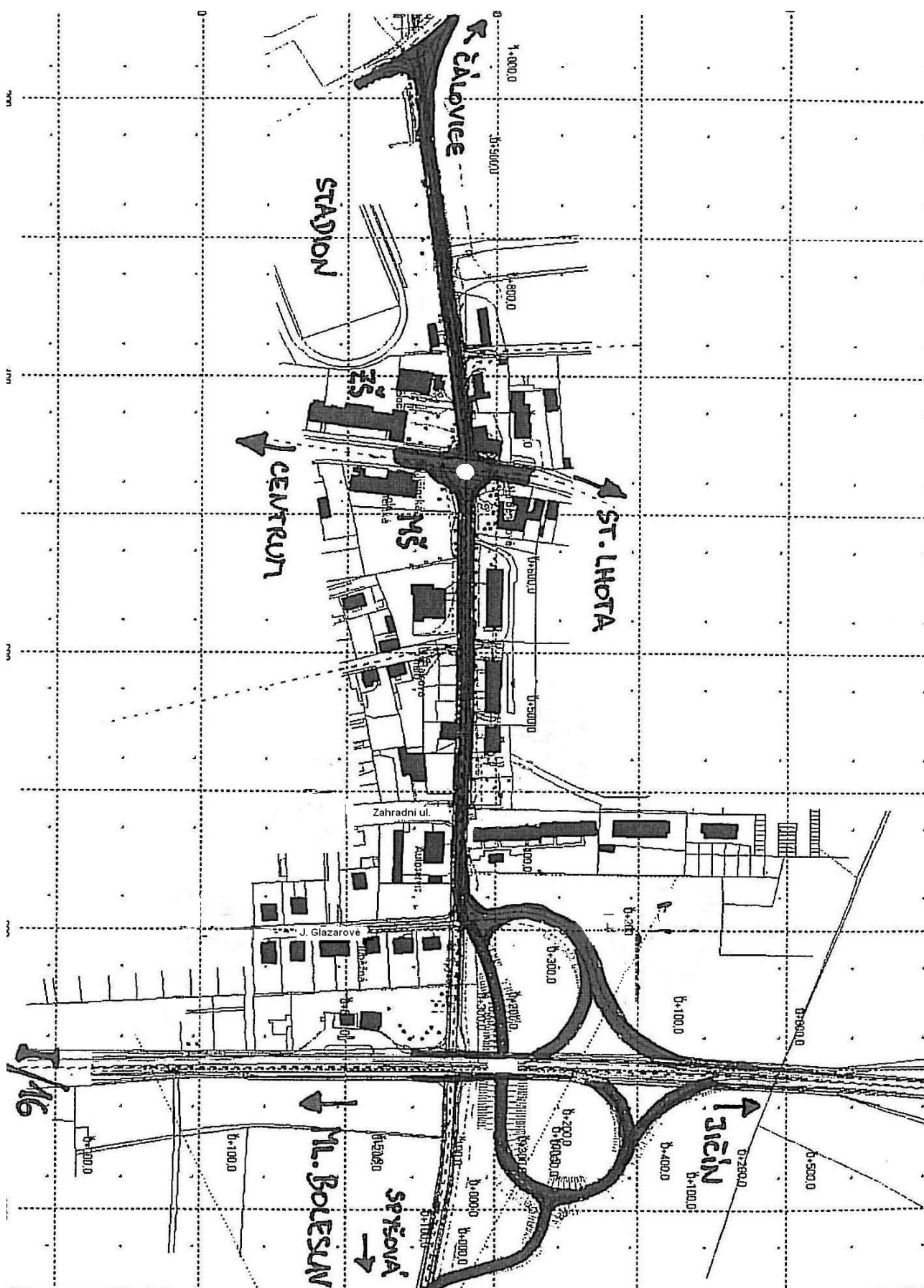
S pozdravem za občany Sobotky, bydlící v ulici Jarmily Glazarové

Daniela Bláhová a spol.

Schematický plánek přeložky II/281 v měřítku 1:4000.

Zdroj: příloha Oznámení o hodnocení vlivů na životní prostředí II/281—Sobotka—přeložka silnice

KRÁTKÉ ZPRÁVY

ON - LINE KATALOG KNIHOVNY - Na začátku března byl na soboteckém webu spuštěn on-line katalog knih, který umožňuje pohodlné vyhledávání knih ve fondu knihovny i kontrolu svého čtenářského konta. Z technických důvodů je zatím katalog dostupný pouze v pondělí od 8:00 do 16:00 a v úterý, čtvrtek a pátek od 8:00 do 17:00.

DONÁŠKOVÁ SLUŽBA KNIH - Od května 2008 obnovuje knihovna staronovou službu pro čtenáře. Chceme vyjít vstříc lidem, kteří jsou nemocní nebo nemohoucí a do knihovny se dostanou jen velmi těžko. Každé pondělí dopoledne bude proto fungovat donášková služba. Zájemci se mohou přihlásit v knihovně nebo na tel. 493 571 110.

FAXOVÁNÍ, SKENOVÁNÍ, KOPÍROVÁNÍ V MIC - MIC rozšířilo své služby pro veřejnost o možnost **faxování** (10 Kč/ A4 fax), **skenování dokumentů** (10 Kč/ A4) a **barevného kopírování** (17 Kč/A4). Zároveň zlevnilo **černobílé kopírování** (2 Kč / A4).

TANEČNÍ 2008 - SMKS bude i letos pořádat Kurz tance a společenské výchovy. Kurz bude probíhat od 13. 9. do 28. 11. Prodloužené lekce budou 11. 10. a 8. 11. Věneček pak výjimečně už v pátek 28.11. Přihlášky do tanečních si můžete vyzvednout a následně odevzdat v MIC Sobotka, a to do 30. 6. Cena kurzovného je 1.200,- Kč

SOBOFEST - 21. 6. se v areálu kolbiště pod Humprechtem bude konat jednodenní festival sportu, kultury a hudby. Můžete se těšit na Michala Malátého, Airfare, Prague Ska Conspiracy, či De Bill Heads. Velkým lákadlem bude i Freestyle Moto-cross Show Petra Kuchaře a Petra Piláta. Více na www.sobofest.cz.

JEDEN SVÁTEČNÍ POSTŘEH

aneb prodloužený víkend se dá prožít i jinak než doma u televize

Velikonoce jsou pohyblivé svátky. Jejich termín totiž určuje datum prvního jarního úplňku. A k tomu letos došlo velice brzy: shodou okolností v první jarní den 21. března. Proto Velikonoce připadly na předposlední březnový víkend. Počasí tomu plně odpovídalo. Opravdový návrat zimy způsobil, že letos to svátky přicházejícího jara opravdu nebyly. Každý jsme si museli program prodlouženého víkendu připravit a zorganizovat s ohledem na fakt, že o jaru jsme si tentokrát mohli nechat jenom zdát. Řčení „březen – za kamna vlezem“ – se naplnilo doslova a do písmene.

Milovníci zimních sportů tak mohli vyrazit do hor. Tam napadl nový sníh a díky tomu byly sněhové podmínky velice příznivé. Motoristé se vydali na návštěvy příbuzných. Někteří se rozhodli oslavit Velikonoce v zahraničí. Řidiči na brněnské dálnici prožili černý čtvrtek. Ve sněhové vánici tam došlo k hromadné kolizi vozidel, v autech uvízly tisíce lidí...

Školáci měli prázdniny a díky nim si Velikonoce ještě prodloužili o celé dva dny. Co s pěti volnými dny? Něco samozřejmě naorganizují rodiče, nějaký čas zaberou vzájemné návštěvy příbuzenstva a známých nebo příprava na pondělní koledu. Jenomže to je STEJNÉ každý rok. Tak stejné jako pořady v televizi, sváteční stoly plné dobrého jídla a pití. Počasí k nějakým aktivitám venku rozhodně nelákalo, a tak se kalorie z velikonočních mazanců, beránků daly jen těžko odbourat pouhým sezením u televize nebo před obrazovkou počítače.

Proto se sympatickým programem přišel sobotecký Sokol. O velikonoční sobotě si mohli rodiče s dětmi přijít zacvičit do tělocvičny a udělat něco prospěšného pro svoje tělo, ale nakonec i pro duši. Neboť opravdu platí, že ve zdravém těle sídlí zdravý duch. Skákání na trampolíně, kotouly na žíněnce, různé způsoby překonávání lavičky či švédské bedny, navrch drobné soutěže za drobné odměny. Vše za doprovodu příjemné muziky a hlavně za laskavého vedení cvičitelky... Velice dobrý program pro doma se nudící děti! Určitě prospěšná alternativa nečinného způsobu prožití volných dnů. Jenomže na účasti nebylo vidět, že by právě tak alespoň část prodlouženého víkendu chtěly prožít davy dětí. **Proč?**

Navazující aerobik žen byl z hlediska účasti o poznání lepší. Na ploše tělocvičny jich nastoupila desítka: různého věku, všechny cvičily naplno a s opravdovou chutí.

V závěru loňských Vánoc nabídlo Středisko městské kultury možnost strávit poslední sváteční večer jinak než mezi čtyřmi stěnami bytu. Vánoční diskotéka sice také nepřilákala davy, ale ti, kteří přišli, rozhodně nelihovali a odcházeli spokojení.

Teď zase sokolové nabídli dětem i dospělým šanci jinak prožít jedno volné odpoledne velikonočního víkendu. Je potřeba ocenit snahu lidí, kteří zcela nezištně, zadarmo a s opravdovým nadšením pro věc dokážou nabídnout svůj čas druhým. Vždyť by si také mohli užívat svátků jen pro sebe, v kruhu svých rodin. Nechci mluvit o zklamání, protože nakonec radost těch, kteří se zúčastnili, byla opravdová. Byla jedinou a zaslouženou

17.2. se v sokolovně konal dětský maskarní karneval, na který přišlo 75 dětí s rodiči. Moderátor Zdeněk Vranovský z Rádia OK bavil děti více jak dvě hodiny.

odměnou organizátorkám. V tu chvíli vůbec nezáleželo na tom, jaká byla účast.

Osobně bych si moc přál, abychom si dokázali vážít snahy a úsilí těch, kteří nám všem dávají šanci JINAK strávit alespoň část volných nebo svátečních dnů. Až se zase někdy příště bude něco podobného dělat, slibme si: nejen, že si přečteme zvací letáčky, ale že také skutečně přijdeme. Jen tak můžeme poznat, že prožitek JINAK stráveného volna stojí opravdu za to. Ale hlavně: pokud nikam nejedeme, tak alespoň neříkejme, že se v Sobotce NIC neděje. Není to pravda.

Miroslav Jalovecký

NA LINCE 158

V sobotu **2. února** se nemohl dostat silně podnapilý nájemník v Sobotce do domu, a tak ho nenapadlo nic lepšího, než že poškodil skleněnou výplň vstupních dveří. To mu bylo zřejmě málo, a tak ještě navíc poškodil výplň i zadních dveří. Mladík si už teď může ukládat peníze do „prasátka“, neboť škoda, kterou způsobil byla vyčíslena na 2 tisíce korun

Od úterý **5. února** se zabývají sobotečtí policisté krádeží veřejného telefonního automatu, který neznámý pachatel odcizil v noci na náměstí Míru. Ten nejenže svým jednáním způsobil škodu ve výši 40 tisíc korun, ale navíc tím připravil místní občany o jednu z možností, jak si například přivolat pomoc.

V úterý **12. února** zaměstnal policisty mladý muž ze Sobotecka, který se nejdříve opil v restauraci ve Střehomí a poté se vydal na několikakilometrovou cestu domů. A že to nebyla cesta jednoduchá lze usuzovat z toho, že mladík někde ztratil boty, a tak její část musel absolvovat bos. Takto došel až do hájovny, kde uvedl, že se stal účastníkem tragické dopravní nehody, při které zemřelo několik lidí. Policisté okamžitě jeho oznámení prověřili a přitom zjistili, že k žádné dopravní nehodě nedošlo. Mladík, který měl více jak 2 promile alkoholu v dechu, si totiž vše vymyslel.

Peníze se staly v pátek **15. února** předmětem sporu mezi dvěma muži v Sobotce. Oba seděli ve večerních hodinách v místní restauraci, když najednou starší z nich - osmadvacetiletý, vyzval svého o čtyři roky mladšího známého, aby si s ním šel ven vyříkat starý dluh. Nakonec oba odešli před restauraci, kde se „poprali“. Výsledkem bylo těžké zranění staršího z nich, se kterým byl následně hospitalizován v oblastní nemocnici v Jičíně. Proti oběma byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci podezření z trestného činu výtržnictví a ublížení na zdraví.

V pátek **7. března** oznámil v odpoledních hodinách na linku 158 vedoucí pošty, že u obce Markvartice havarovalo jedno z jejích vozidel. Hlídka na místě zjistila, že vozidlo sjelo ze srázu na pole, uvnitř na straně řidiče

je vyražený airbag a sám řidič se na místě nenachází. Z tohoto důvodu se hned rozjela rozsáhlá pátrací akce, při které policisté mimo jiné prověřovali i příjem pacientů v blízkých nemocnicích. Po několika hodinách byl řidič nalezen poblíž místa dopravní nehody. Na dotaz, jak k nehodě došlo, sdělil, že byl přepaden neznámým pachatelem, který ho vytáhl z vozidla, natlačil do skříně na ložnou plochu a poté si již nic nepamatuje. Nejenže jeho tvrzení bylo od samého počátku nejasné, ale navíc provedená dechová zkouška u něj prokázala přes 0.2 promile alkoholu. Nakonec se policistům přiznal, že nebyl přepaden, ale že mu do cesty před vozidlo vběhla srna, které se chtěl vyhnout a přitom sjel ze srázu na pole, kde havaroval. Dále uvedl, že se z místa dopravní nehody vzdálil z důvodu šoku, který utrpěl, a poté, že se i napil alkoholu. Policisté teď zjišťují, proč si řidič přepadení vymyslel.

Ve středu **12. března** kontrolovala po půlnoci policejní hlídka v Sobotce osobní motorové vozidlo Škoda Felicia, které řídil dvaatřicetiletý muž z Liberce. Hned jak řidič otevřel dveře, bylo policistům jasné, že s ním není něco v pořádku. A nemýlili se. Provedená dechová zkouška totiž u něj prokázala 1.33 promile alkoholu v dechu. Řidič nejenže souhlasil s lékařským vyšetřením, ale navíc si vyslechl ve zkráceném přípravném řízení podezření z trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky, za což mu hrozí trest odnětí svobody až na jeden rok.

V sobotu **29. března** oznámila nad ránem na linku 158 opilá žena ze Sobotky, že jí manžel nechce pustit domů. Z tohoto důvodu vykopla dveře, což se pochopitelně zase nelíbilo manželovi. A tak jí dal alespoň facku a šel klidně spát. Věc byla na místě vyřízena domluvou, neboť žena svoji chybu uznala.

Během víkendu **29. - 30. března** odcizil dosud neznámý pachatel mezi obcemi Samšina a Zámostí pískovcový křížek, který byl umístěný na podestě. Jednalo se o památku z roku 1888, asi 80 cm vysokou, na jejím středu byl vysochán ukřižovaný Ježíš, který již byl z části poškozen. Celková škoda byla vyčíslena na 20 tisíc korun. Po pachateli pátrají policisté obvodního oddělení v Sobotce.

Ve středu **2. dubna** dostal chuť na termix a pár rohlíků třiaadvacetiletý muž z Mladé Boleslavi, který v odpoledních hodinách navštívil samoobslužnou prodejnu v Sobotce. Mělo to však jeden háček, neměl peníze. A tak si vybrané zboží uschoval pod bundou a z prodejny rychle utekl. K jeho smůle však vyběhl v okamžiku, kdy kolem projížděla policejní hlídka. Muži zákona mladíka zadrželi a věc na místě vyřídili blokovou pokutou ve výši jeden tisíc korun.

nprap. Hana Klečalová
vrchní inspektor, v. r.
(tm) PČR OŘ Jičín

Gustav Macoun

Mezi významné malíře impresionisty patří ak. mal. Gustav Macoun. Narodil se 18. 12. 1892 a zemřel 26. 2. 1977 v Praze, pochází však ze starého soboteckého rodu Macounů z kovárny na Benešově. Tady se narodil jeho otec Augustin, který provozoval ševcovské řemeslo v Praze v Žitné ul. č. 9. Od mládí měl Gustav zájem o malování. Usměňuje ho Vácha a Jansa a doporučili ho r. 1908 k Al. Kalvodovi. Vypráví se, že se u malujícího Macouna zastavil Antonín Slaviček, pozoroval ho při práci a vyzval ho, aby vstoupil do jeho školy. Byl u něho v letech 1908 - 1910 a po jeho sebevraždě dokončil studia u Vlaho Bukovace. Macoun vyrostl brzy na velmi známého umělce a je považován za přímého Slavičkova pokračovatele. Jako Slaviček tak i on maloval často v Kamenických a Svobodných Hamrech (kde má pamětní desku). Malíře prý sem přivedla kniha K. V. Raise „Západ“. Macoun byl duch nepokojný a maloval na řadě dalších míst. Oblíbil si Trosky, mezi jeho obrazy se objevuje Kost i jiná místa Českého ráje. Jinak byl samotář značně nevyrovnané povahy. Připomínal poněkud Váchala, s nímž ho spojovala láska ke psům. Není snad fotografie, kde by nebyl ve společnosti zvířete. Nakonec žil sám v chalupě, kterou koupil od F. Kavána ve Starých Hamrech. Jeho obrazy jsou roztroušeny po různých galeriích, něco je i u soukromníků a je stále radostné setkat se s nimi.

S

Dva výtvarníci

Ve Zpravodaji Společnosti ochránců památek ve východních Čechách vzpomíná předseda této společnosti dr. Jiří Němeček, že malíř Karel Kratochvíl zemřel před deseti lety 20. 4. 1998. Byl pravidelným účastníkem Šrámkových Sobotek a dr. Němeček o něm psal i ve ZŠS r. 2005. Škoda, že doprovodné kresby byly tehdy dost nevhodně použity.

Mezi účastníky Šrámkovy Sobotky patřil i ak. malíř Jos. Kábrt, autor více jak 30-ti kreslených filmů, které získaly ceny i za hranicemi. Byly několikrát promítány i v Sobotce. Jeho nejznámějším díle je třináctidílný televizní cyklus o Klukovi z plakátu. Od 5. 3. do 4. 5. probíhá výstava jeho prací v Kabinetě exlibris v Chrudimi, součástí Památníku národního písemnictví.

S

Malý Rakušánek

Narození prvního Humprechtova syna, Jana Ferdinanda, způsobilo jeho otci jistě velkou radost. Psal o tom své matce Zuzaně a tvorečka, jemuž bylo přáno jen velmi krátké žití, nazval podle Vídne, jeho rodiště, malým Rakušánkem. Toto pojmenování však mělo být v budoucnosti špatně vykládáno. Vinu na tom má František Dvorský, který kdysi publikoval stručný Humprechtův životopis a tam na, ve chvíli štěstí napsaném Rakušánkovi, dokazoval, že hrabě zradil svůj národ, že se styděl za své češství a že ho těšilo i to, že jeho dítě se narodilo v Rakousku. Snažil se Humprechta také co nejvíce citově vzdálit matce, věrné staré a prosté Češe,

paní Zuzaně z Harasova.

Zcela jiný pohled na Humprechta Černína má Jos. Pekař ve své vynikající kapitole „Když se stavěl Humprecht“ v Knize o Kostí. Dokládá jeho povahu na základě jeho českých listů, zvláště dopisu napsaného po požáru zámku r. 1678. Své dva syny Heřmana Jakuba a Tomáše Zachara dal vychovat česky a oba mu posílali ze studií česky psané dopisy. V dalším životě však na češtinu poněkud pozapomněli, takže sobotecký děkan Jan Ignác Summa z Vlastislavě korespondoval s kanceláří Humprechtova nástupce Heřmana česky, hraběti však psal latinsky. Summa, od jehož úmrtí uplyne letos 300 let, byl významným básníkem, nositelem císařem udělovaného titulu Poeta laureatus (básník věčený vavřínem). Ve svém díle si ho povšiml i Zdeněk Kalista.

Zdeněk Kalista, autor monografie „Mládí Humprechta Jana Černína z Chudenic“, jistě poznal osobnost hraběte dokonale. V následujících pracích vývodu Dvorského vyvrátil. Upozornil na to, že Humprecht svou matku velmi miloval a s láskou uchoval téměř všechny dopisy, které mu poslala. Vysvětlil i „malého Rakušánka“. Byla to vzpomínka a odezva na listy, které mu kdysi matka posílala v době jeho pobytu v Itálii a v nichž ho nazývala „můj milý Vlášku“. Rakušánek nebyl tedy ničím jiným než milou vzpomínkou na dávnou korespondenci matčinu a dokládá, že vztah matky a syna byl velmi vřelý.

Dvorského stať má však zajímavou odezvu. Báseň Svatopluka Čecha „Na Humprechta“ je jí totiž jasně ovlivněna. Opuštěný hrabě přijíždí ke svému zámku a přemýšlí o svém životě. Vzpomíná na svou matku a lituje, že zradil své češství a že vlastně zůstal úplně sám. Rozsáhlá báseň dokumentuje, jaké postavení měl ve své době sobotecký rodák František Dvorský, vlastně historik – amatér, a jaké pozornosti se těšilo jeho pozoruhodné dílo. Po dosti vážném, takřka filosofickém Humprechta následuje v Čechově knize Pestré cesty po Čechách určité odlehčení. Je to zbásněná humorka Maloměstská idyla. Námět k ní získal při večerním posezení v hotelu (Pošta) při znamenité večeři. Byla jí božská pečeně a z řasné salátové skříše se na něho dívaly krásné žlutkové oči (co to asi jedl?). V básni popisuje žertovnou vádu pravidelných hostů, popisuje i důstojného hostinského. Prof. Ferd. Strejček objevil a publikoval originální Čechovy cestovní zápisky, z nich jasně vyplývá Čechova sobotecká inspirace. Strejček se na pozvání D. Bílkové, která byla jeho žákyní, účastnil sjezdu soboteckých rodáků r. 1958 a velmi ho potěšila nejen ve Sborníku otištěná Maloměstská idyla, ale našel tu i poukaz na svou práci o ní. František Dolenský, populární dopisovatel Pojizerských listů, pátral mezi pamětníky a podařilo se mu některé momenty básně objasnit. Krásně opsaná báseň visívala v lokále Pošty. Byla to tradice, ale i chlouba restaurace a připomínka významného hosta. Sv. Čech byl naším nejvýznamnějším básníkem druhé poloviny 19. stol. Jenže kdo dnes o něm ví? Kdo četl jeho kdysi tak populární Písně otroka, Lešetinského kováře, či Ve stínu lípy? Kdo konečně ví něco víc např. o Josefu Pekařovi a dokonce i o Šrámkovi, tomto nejvýznamnějším českém básníku první poloviny 20. stol.? Velmi vhodně si ho stále připomíná Písek. Tam je jeho slavná Písecká („Po řece Otavě za vorem vor...“) napsá-

na i na koupališti. V Sobotce najdeme jen špatně čitelný veršik na stěle u básníkovy hrobu. Proč nedokážeme využít ani té krásné básně Měsíc na náměstí - „Tam v Sobotce na náměstí pruské koně z kašny pili...“ s nádherným popisem soboteckého náměstí v závěru. Zato se každý snadno od místních doví jen sprostý, ohavný a vyhlaný drb se soboteckou kašnou spojený.

S

Památka

V roce 2007 byl do státního seznamu památek zapsán patrový roubený statek č. p. 14 s pilířovou bránou a s pozemkem st. p. č. 13 v Nepřívěci. Byl vystavěn r. 1777 a zachovává množství kamenických a truhlářsko - tesařských prvků z doby výstavby. Patrová roubená usedlost s pavlačí po celé délce nádvorní stěny obytného domu včetně pilířové brány je ojedinělým uchovaným dokladem lidové architektury v Nepřívěci.

S

Profesor Alexander Bernard

Profesor Alexander Josef Bernard (1859-1912), sobotecký rodák, vystudoval jičínské gymnázium a potom přírodní vědy na pražské univerzitě. Hned po promoci roku 1884 dostal místo na tábořském gymnáziu, kde působil jako středoškolský profesor až do smrti. Mezi jeho žáky patří mnoho významných osobností – jmenujme alespoň památkáře Václava Wagnera, sochaře Františka Bílka, spisovatele Františka Bernarda Vaňka (ten přijal při biřmování jméno prof. Bernarda) a sociologa Emanuela Chalupného.

A právě Chalupný napsal kromě desítek drobných i větších knih a článků i velmi zajímavé obsáhlé paměti, jejichž jeden strojopis je uložen v Literárním archivu Památníku národního písemnictví. 11. kapitola jejich 1.dílu je nazvána Profesor Bernard. Přinášíme její znění, upravili jsme pouze pravopis podle současné normy.

Karol Bílek

Přicházíme k nejkrásnějšímu, nejkouzelnějšímu zjevu tábořského gymnázia. Byla-li většina jeho učitelů prozaickými lidmi a někteří z nich dokonce jevíli rysy ďábelské – u Alexandra Bernarda naopak vynikaly rysy andělské. Tento muž zasluhuje nejvděčnější vzpomínky jako zjev jedinečný.

Již na první pohled zaujal každého svou krásou. „Jeho úsměv byl plný růží“, napsal o něm v nekrologu jeho žák Řípa (v Českém jihu 1912) a to nebyla pouhá poetická metafora. Leč co více váží – s touto krásou tělesnou se snoubila stejně vznešená krása duševní. Jak jeho chování společenské, tak i hlubší vlastnosti citu a rozumu vynikaly ojedinělým půvabem. Byl dobrý odborník, znamenitý učitel a obecně kulturní pracovník; všechny tyto stránky činnosti pak prozářeny byly tím, čeho u většiny ostatních profesorů jsme tak citelně postrádali – láskou. Celý slavný hymnus apoštola Pavla o lásce bylo by třeba opakovat pro vystižení bytosti Bernardovy.

Bernard byl přírodovědec a miloval přírodu i vědu. Zvláštní jeho zálibou bylo sběratelství přírodnin a jejich konzervování. Tak vytvořil z přírodovědeckého svého kabinetu malé muzeum, jež okouzlo každého, kdo do

něho vkročil; a později podobně vytvořil přírodní část muzea města Tábora. V muzeu tom dokonce pracoval i k úpravě jiných oborů než přírodopisu; například podle zprávy prof. Koláře otištěné v „Táboru“ 23. září 1896 uspořádal v roce 1895 muzejní knihovnu, pořídil inventář sbírek muzejních a jak známo i z jiných zpráv, zasloužil se i o hmotnou podporu archeologických vykopávek učitele Švehly na Kozím Hrádku.

Miloval i Tábor i jeho velikou minulost. Nebyl zdejší rodákem, ale vysoce si vážil toho, že bylo mu popráno působit ve městě tak proslulém. Kdykoli přišla ve škole zmínka o nějakém nerostu z Tábora neb okolí, vždy Bernard říkal, že to či ono se vyskytuje u „staroslavného“ Tábora. Tak s úctou nemluvil o Táboru nikdo, ani jeho historikové Kolář, Sedláček a Thir. Proto Bernard svým vlivem u města podporoval vykopávky řídícího učitele Švehly na Kozím Hrádku i jinde. Byl z oněch přistěhovalců, kteří pro Tábor učinili více než většina jeho rodáků.

Největší láskou jeho však byla mládež. Měl krásnou choť, ale manželství to bylo bezdětné. Přenesl tedy všechnu svou lásku na žactvo svěřené mu k vyučování. Ač nebyl profesorem češtiny, ujal se přijímacích zkoušek, a svým líbezným vyzváním: „Napište mi, hošíčku, na tabuli...“ oslazoval každému ustrašenému žákovi první chvíle na gymnáziu. Když pak měl u nás první hodinu vyučování, procházel se před naší třídou po chodbě, prohlížel se zálibou všechny malé človičky, kteří mu napříště měli být svěřeni, a některé přívětivě oslovil. Když tak oslovil mne, cítil jsem se jako v ráji a nevěděl jsem pro rozpaky, co mám odpovědět. Tak neuvěřitelná připadala mi jeho vlídnost po drsné šedivé zkušenosti z prvního roku studií.

A jeho vyučování bylo stejně přívětivé. Jakmile vstoupil do třídy Bernard, jakoby z mračna vysvitlo slunce. Učil hravě, názorně a příjemně, takže pozorní žáci naučili se skoro všemu ve škole a nemuseli se namáhat studiem doma. Z Bernardova předmětu nikdo nepropadl. Za jeho působení šířila se naše záliba přírodovědná i mimo školu. Chodili jsme s Bernardem na botanické vycházky, docházeli jsme do jeho botanické zahrady určovat druhy a jinak se zaměstnávat; předstihovali jsme se sbíráním rostlin pro herbáře; nosili jsme mu rostliny i nerosty, aby nám je určoval. A Bernard pořád byl stejně vlídný, ochotný i poučný.

Některé chlapce si oblíbil zvláště a zval je do svého kabinetu. Z naší třídy těšil se jeho přízni Stanislav Růžička. Jako výborný kreslíř pomáhal Bernardovi pořizovat obrazy pro jeho učebnici zoologie.

Byl odborník znamenitý. U menších žáků si někdy škodil tím, že před výkladem o některé věci si půjčil od některého žáka učebnici a nahlédl do ní. Tím hloupí chlapci byli svedeni k domněnce, že profesor něco „neví“ a musí to z knihy vyčíst jako dělají oni. Jednou několik spolužáků mých podniklo pokus, aby ho napálili. Předložili mu jakýsi škvár podobný aragonitu a byli zvědaví, zdali to pozná. Bernard okamžitě prohlásil: „To je škvár“ a s významným úsměvem dodal: „ale vypadá jako aragonit, že?“ Od té doby se neosmělili zkoumat jeho znalosti. Byl-li Lepěška učitelem vhodným jen pro vyšší třídy, Bernard naopak byl stvořen pro třídy nižší. Jeho vědecký i školní zájem směřoval k pozorování,

popisu, sbírání a inventarizování přírodnin; vyšší a abstraktnější metody ho nelákaly, ač i v nich se vyznal.

Byl chválen pro dobročinnost. Katecheta Staněk nad jeho hrobem pravil: „Kolik peněz rozdal, ví jen Bůh; on sám to jistě nepamatoval.“

Kde se vzala povaha tak vzácná? Poslední tajemství každé osobnosti tkví v ní samé. Něco však přece možno vysvětlit z určitých činitelů. Bernard pocházel ze Sobotky na Jičínsku. Tento regionální původ vtiskl mu severočeské rysy přívětivosti, jaké jsou literárně známy z prací Erbenových, Němcové a Raisových... Další příčinou půvabů jeho byla srdeční vada; ta měla ovšem líc i rub. Byl sice skoro vždy nápadně milý a srdečný, jako bývají mnozí lidé stížení touto vadou; jednou za čas však ho něco rozzlobilo tak, že byl strašně nevrlý a v těch chvílích nebylo s ním řeči. Sám si byl vady té vědom a říkával, že ví, že nebude dlouho živ.

I v nepatrnostech byl hodným a milým učitelem. Jednou upozoroval při vyučování, že něco jím. Školomet by mne za to byl pokáral, Bernard však se jen usmál a povídal: „Chalupníčku, řekni: pepř!“ (Zpravidla sice žákům vykal a oslovoval je občanským jménem jako jiní, někdy však někoho oslovil důvěrněji.) Spolknul jsem rychle sousto a řekl: „Pepř“. Bernard se smál a celá třída s ním.

V sextě mne stihla nehoda. Tehdy se nosily škrobené límce a jeden z nich mi odřel krk, z čehož se vyvinulo šest vředů. Zkusil jsem velké bolesti a chodil s ovázaným krkem. Bernard byl jediný z profesorů, který mne politoval.

S naší rodinou se sblížil později tím, že Pepička, když od nás odešla, sloužila u něho. Společně pak se přistěhovali k nám roku 1900, když otec si postavil nový dům. Bydleli zde 12 let až do osudného března 1912, kdy večer paní Bernardová přiběhla do našeho bytu se zoufalou prosbou za pomoc, protože prý její choť umírá. Spěchal jsem do jejich bytu. Bernard ležel bezvládně v posteli. Domníval jsem se, že jen omdlel a snažil jsem se umožnit mu dech pohybováním paží. Záhy však přišel přivolený lékař a konstatoval smrt – mrtvici.

Tak zesnul nejlaskavější můj učitel již v 53 letech, jak tušil. Jeho choť ho přežila o 37 let a zesnula v 82 letech.

ŠRÁMKŮV DOPIS SOBOTECKÝM DĚTEM

Archiv Fráni Šrámka děkuje dr. Samšiňákovi a Základní škole v Sobotce za předání cenných materiálů.

Dr. Samšiňák věnoval archivu Šrámkovu báseň z r.1919 "Větre, prapory hrej" z pozůstalosti po své mamince. Základní škola předala do fondu archivu Šrámkův dopis z r.1927, který je odpovědí dětem na jejich přání k básníkovým 50.narozeninám.

Marie Sekerová

Drahé sobotecké děti,

Přečetl jsem si váš srdečně prostý pozdrav, který jste mi poslali k padesátým narozeninám, přečetl jsem si pod ním řádku jmén – a co byste řekli, co jsem učinil potom? Četl jsem Váš pozdrav s podepsanými jmény

znovu. A zase znovu. Několikrát. Pomyslíte si patrně, že jsem asi nějaký špatný čtenář a natvrdlý knotr, když musím několik prostých slůvek čísti tolikrát, abych jim přišel na kloub. Kdyby jen to bylo několik prostých slůvek. Vložili jste mi však pod ně, nevědouce o tom, jakýsi krásný dárek, který jsem musil dlouho dojatě obracet v rukou, tak mi byl milý. Rád bych vám to vložil.

Představte si tedy, že Sobotka byla prvním kouskem světa, který jsem spatřil. Když mne maminka vynesla na první procházku, snad už tehdy skamarádily se mé oči s Humprechtem, aby s ním potom již nikdy kamarádit nepřestaly. V Sobotce jsem učinil svůj první krůček a první velíká dálka, kterou jsem urazil, byla asi cesta napříč soboteckým náměstím, abych se dostal z radničního podloubí k babičce naproti. Trochu blíže měl jsem již k strýci Pickovi, jehož kupecký krám v téže podloubí vábil mne lahodnou mnohou. A představte si, zlaté děti, posléze, že to byla sobotecká škola, v níž jsem počal zápolit s první čítankou – a pochopíte asi už, proč Váš pozdrav zazněl tak důvěrně a k srdci.

Osud mne potom odvál dále od rodného koutu, ale vraceti se k němu nikdy jsem nepřestal. To pouto drželo pevně. Neztrácelo se lety, naopak utužovalo se ještě. Jak léta běžela, tvář domoviny hleděla na mne očima stále hlubšíma a tajemnějšíma. Ba, drahé děti, tajemnějšíma! Nějakým krásným tajemstvím hovoří k nám hlas domoviny, volaje nás k věrnosti a sdružuje nás, lidi a věci téhož rodného koutu. Je štěstím tomuto hlasu naslouchat, je štěstím vypoislučovat, co asi hovoří. Kéž je mi tohoto štěstí ještě popřáno! Kéž je popřáno, mladí přátelé, Vám všem a nejvíce tehdy, až dorostete v muže a ženu! Ať k jakémukoliv dílu potom povolání budete, tento hlas bude Vám dobrým vůdcem a dobrým těšitelem.

V jeho jménu přihlásili jste se nyní ke mně a způsobili jste mi tím srdečnou radost. Ano, náležím k Vám, náležím k sobě, a děkuji Vám, že jste mi to připomněli, i když jsem to věděl. Pozdravuji všechny, drahé děti, srdečně!

Váš přítel Fráňa Šrámek

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

Úspěchy našich žáků v soutěžích

Od ledna do konce března proběhla okresní kola předmětových soutěží.

Naši žáci se opět dokázali prosadit. Veronika Krupičková z 9.A obsadila 5. místo v *ANGLICKÉ KONVERZAČNÍ SOUTĚŽI* a 6. místo v *OLYMPIÁDĚ V ČESKÉM JAZYCE*. Její spolužačka Simona Benešová skončila v *OČJ* na 17. místě z celkového počtu 32 soutěžících. Jiří Kerner z 9.A se zúčastnil *CHEMICKÉ OLYMPIÁDY* a obsadil 2.místo se ztrátou pouhého jednoho bodu na vítěze. *ZEMĚPISNÁ OLYMPIÁDA* byla rozdělena na tři kategorie. V kategorii C se umístil Jiří Kerner na 6.místě, v kategorii B obsadil 8.místo Petr Soukup ze 7.B a v kategorii A se umístil jako jedenáctý Petr Zita ze 6.B.

Lyžařský výcvik 2008

Náš lyžařský výcvik proběhl ve dnech od 19. do 25. ledna 2008.

Do Vítkovic v Krkonoších jsme přijeli okolo desáté hodiny a za deštivého počasí jsme si odnesli věci do penzionu Na Stráni. Když jsme se ubytovali, naobědvali jsme se a šli poprvé na svah. Bohužel nám počasí nepřálo, vlek nebyl puštěný, a proto jsme museli šlapat kopec. Večer byli všichni unavení a brzy jsme usnuli.

Ráno jsme se nasnídali a šli lyžovat. Opět nebyl v provozu vlek a museli jsme znovu vyšlápnout kopec. Byla to opravdová dřina, ale všichni to zvládli. Třetí den byl konečně vlek v provozu, měli jsme opravdu velikou radost.

Čtvrtý den na Vurmovce nebyl skoro sníh, a tak někdo šel lyžovat na Aldrov a ostatní šli nakupovat do blízkého malého obchodu. Navečer jsme hráli společenské hry, některé pro nás připravovali učitelé. Následující den byl nespíš ze všech nejlepší. Svítlo sluníčko, každý už uměl poměrně dobře lyžovat, a mohli jsme tedy jezdit ve dvojicích.

Poslední den lyžování se odpoledne uskutečnily závody ve slalomu, ale byli jsme smutní, že lyžařský výcvik 7.B tím vlastně končí. Naposledy jsme se svezli na kotvě a čekal nás už jen sjezd k chatě. Kuchaři nám přichystali rozlučkovou večeři. Byl smažený sýr s kroketami.

Poslední ráno jsme si zabalili a čekali na autobus. Když přijel, naposledy jsme si prohlédli chatu, sjezdovku a odnesli jsme věci k autobusu. Se všemi jsme se rozloučili a bohužel odjeli. Nikomu se nechtělo. Když jsme přijeli domů, pomohli jsme učitelům odnést věci do školy a rozloučili jsme se. Tak skončil náš lyžařský výcvik, na který budeme všichni rádi vzpomínat.

Dominik Stránský, Michal Žďánský a Daniel Luštický

ZE SLOHOVÝCH PRACÍ

Romantické odpoledne?

Fejeton

Je sobotní odpoledne. Protože nemám co dělat, pustím si televizi.

Právě začali na nejmenovaném televizním kanále dávat film. Začíná to tím, že se nějaká osoba rozhodla odjet z rodné země. Po půl hodině nezábavného sledování se mi začínají motat souvislosti.

Hlavou se mi honí:

1. Kdo je ta osoba?
2. Proč odjela?
3. S kým vším je proboha příbuzná!
4. Kdo koho jak oddaná ovce poslouchá? Jsou ti lidé vůbec obdařeni normálním myšlením?
5. Proč každou maličkost tak prožívají? Asi jsou tak strašně citliví a přemýšliví ...
6. Proč se do všeho všichni bezdůvodně pletou? Normálního člověka by jejich jednání donutilo použít hrubé násilí.

7. Proč místo rozumného a jednoduchého řešení sáhnou raději po kapesníku? Kdyby takto neustále plakali všichni, bylo by asi mnohem více jezer a dělila by se na solná a slzná!

8. Proč ti, kteří se mají tak rádi, zásadně nemohou být spolu – alespoň převážnou část filmu.

Má to smysl přemýšlet dál? Nemá, stejně vím, jak to dopadne. Vypnula jsem televizi a dala jsem si předse-
vzetí, žádný romantický film už nikdy neuvidím...

Mirka Petříčková, 9.B

Čert

Charakteristika pohádkové postavy

Čert je velký a chlupatý, jeho ušpiněný kulatý obličej lemují neméně znečištěné uhlové černé vlnité vlasy, mezi nimiž se dá ledacos najít – od popela a slámy až po rohy. Nad jeho ohnivě hnědýma krví podlitýma a lstivýma očima je výrazné černé, huňaté obočí. Dominantou celého obličeje je nos připomínající skobu. Pod nosem jsou široké a masité rty, ze kterých vyčuhují žluté zuby, ovšem pokud je čert vůbec má. Jeho poznávacími znameními jsou rohy (od malých růžků až po rohy beraní), dále pak poměrně dlouhý ocas a koňské kopyto místo levé nohy, kvůli němuž mu sprint činí menší problémy.

Čert je obvykle lstivý a podlý, nic mu nečiní větší radost než vytáhnout z nic netušícího hříšníka jeho prohnitou duši. Ale čert je i velmi hloupý, takže ho dokáže přelstít každý český Honza.

Michal Ulrich, 9.B

Čarodějnice

Charakteristika pohádkové postavy

Velmi známou pohádkovou postavou je čarodějnice. Většinou bývá zobrazována jako stará, ošklivá a špinavá ženština, která bydlí v lese v chaloupce na kuří nožce.

Čarodějnice vzbuzuje respekt mezi všemi pohádkovými postavami. Je to zapřísáhlá samotářka. Vystačí si se svými zvířaty, lektvary a kouzly. Čarodějnice jsou velmi zajímavé osobnosti, nikdy nevíte, co od nich můžete očekávat. Jednou se zachovají jako galantní dámy a rády někomu pomohou, jindy začarují hodného prince v obrovskou kedlubnu. S čarodějnicí zkrátka není radno si zahrávat, protože umí být pořádně zákeřná.

Ne všechny čarodějnice však musejí být takové ...

Tereza Nechanická, 9.B

OZNÁMENÍ

Základní škola oznamuje, že od 14. dubna do 25. dubna 2008 se koná v přízemí budovy školy sběr třídného papíru. Budeme rádi, pokud nám opět pomůžete nasbírat co nejvíce papíru.

INFORMACE Z KNIHOVNY

Noc s Andersenem

28. - 29. 3. proběhla v naší knihovně F. Šrámka celorepubliková akce „NOC S ANDERSENEM“. Přihlásilo se 24 žáků z druhých tříd ZŠ Sobotka. Děti přišly v pátek v 18:00 a hned nadšeně začaly spolupracovat a plnit úkoly, které jsme si pro ně připravili. Hlavním tématem byly pohádky a pohádkové bytosti. Navštívila nás i Princezna na hrášku z Andersenovy pohádky. Velkým zážitkem pro všechny byla stezka odvahy, která se konala na zahradě Šrámkova domu. Děti došly k pokladu, kde na ně čekala sladká odměna.

Ráda bych i poděkovala jedné mamince, která nám upekla koláč. Děti si na něm pochutnaly a pak už se chystaly do spacáků. Prožili jsme krásnou noc plnou pohádek a her. Myslím, že za všechny mohu říct: „těšíme se na další nocování v knihovně“.

Pavlaína Havlová

Noc s Andersenem v knihovně

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

UZAVŘENÉ SŇATKY

14. 2. 2008 obřadní síň MěÚ
Steiner Michal (Sobotka)
Fejfarová Zina (Sobotka)

1. 3. 2008 obřadní síň MěÚ
Mach Denis (Sobotka)
Etliková Vendula (Sobotka)

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 29. 3. 2008

Alice Vaníčková, nar. 7. 5. 2007
Jiří Koprnický, nar. 27. 7. 2007
Kristýna Machová, nar. 31. 7. 2007
Ivana Brychová, nar. 12. 8. 2007
Adam Mašek, nar. 30. 8. 2007
Tomáš Rejzek, nar. 28. 9. 2007

Barbora Horáková, nar. 15. 10. 2007

Matěj Krejčík, nar. 14. 12. 2007

Veronika Horáková s dcerou Barborou

JUBILEA

občanů, kteří dosáhli věku 80, 85, 90 a více let a mají trvalý pobyt v Sobotce a připojených obcích.

Prosincovým oslavencem, kterému mohl být předán dárkový balíček, květiny a osobní blahopřání podepsané panem starostou a místostarostou až v lednu, byla paní **Božena Bláhová** ze Sobotky. 85. narozeniny oslavila 18. 12. 2007 mimo naše město u dcery Jany v Hořicích, kde trávila i vánoční svátky. Paní Bláhová se narodila ve Větrném Jeníkově, ale podstatnou část svého života prožila v Sobotce. S manželem vychovali čtyři děti, a jak sama dodala, také Zdeničku, dceru od syna Zdeňka, který zemřel. Dnes její široká rodina: děti, vnoučata, pravnoučata a jedno prapraprnouče čítá neuvěřitelných 25 osob. Paní Bláhová už vychází mimo svůj byt velmi málo. Schody jsou pro ni velkým zlem, a tak už se těší na jaro, pokud zdraví dovolí, že půjde trochu ven, na lavičku, mezi lidi. Dcera Jana sice přijíždí každý čtvrtek, aby nakoupila a obstarala další nezbytnosti, i tak je paní Bláhové smutno. Kamarádky jsou již v letech, kdy samy potřebují další pomoc, a nebo jsou již na onom světě, a tak zbývají jen vzpomínky na mládí, na zaměstnání a samozřejmě na rodinu.

Dalším jubilantem s datem narození 22. 2. 1928 je paní **Bohumila Helikarová** ze Sobotky. Již zhruba čtyři roky bydlí v Domě s pečovatelskou službou v našem městě. Narodila se v osadě Tachov pod Troskami. Podstatnou část života pak bydlela s manželem a dvěma dětmi v Čimyšli. Dnes už manžel nežije a ona sama by jen těžko zvládala samostatné bydlení, proto využila možnosti dožít v Domě s pečovatelskou službou v Sobotce. Že je zde docela spokojená, svědčí i krátké vyznání: Lidé jsou tu docela slušní, dokonce se jí přihodilo, že potřebovala trochu pomoci, když napadl sníh a ona musela jít alespoň pro chleba a nákupní taška na kolečkách zůstala viset před závějí a ochotný kolemdoucí pán pomohl. Další hodný pán ji zase převedl přes ulici, když neustále jezdila auta a ona stále čekala na možné přejítí. Nebo jí pomoc nabídly i dívky, které

viděly, že jde o holi a ještě s nákupní taškou. Docela normální věci, ale v dnešní uspěchané době to zní až výjimečně. Jinak paní Helikarová téměř celý aktivní život pracovala v prodejnách domácích potřeb v Jičíně a v Turnově. Bylo to zaměstnání s dojížděním, do obou míst to měla skoro stejně daleko. Do Jičina si i podala žádost na umístění do penzionu, nějak to však nevycházelo, až v Sobotce se podařilo.

I další oslavenec, pan **Miroslav Vrabec**, je dnes občanem trvale bydlícím v Sobotce. Stejně jako předchozí paní žije v Domě s pečovatelskou službou - také čtyři roky. Narodil se 28. 2. 1923 v Libošovicích. Přesto, že ho v životě přitahovalo malování a vůbec výtvarná činnost, vyučil se krejčím. Tehdy bylo pro otce z vesnice jen těžko představitelné, že by syn neměl řádné řemeslo... Touha malovat a vztah k okruhu lidí, kteří se touto činností, byť jen amatérsky zabývali, však stále převažovala. Možná k tomu přispěl i další život, zejména ten pražský. Byť se muselo pracovat tak, aby se člověk užíval, byl pan Vrabec zaměstnán například v ČKD Praha a nevelký výdělek přispěl i k tomu, že se neodvážil vázat na sebe ani rodinu, maloval proto jen ve volném čase, hlavně pro své potěšení. Spolu s dalšími, podobně založenými lidmi, vystavovali v různých místech naší republiky. Byla to spíše menší města, ale zájem o výstavy byl značný, protože taková událost byla v místě něčím zvláštním. Dodnes má pan Vrabec ve svém bytě „malou“ galerii. Dokonce prý i vyvěšené obrazy obměňuje, aby mu ty stejné nezevšedněly. Jen trochu lituje, že své první výtvary všechny rozdál, takže mu určité období malování úplně chybí. V posledních dvou letech mu v oblíbené činnosti bránily nemocné oči, ale už je to zase lepší, takže kdo ví, možná bude něco nového k vidění. I zámek Humprecht v roce 1994 hostil některé obrázky pana Vrabce.

85letá je dnem 9. 3. 2008 také paní **Růžena Vávrová** ze Sobotky, rodačka z nedalekých Libošovic, která však 50 let strávila v hlavním městě Praze. Ačkoliv Pražáčka, na Sobotecko nikdy nezapomněla. Ona, ani její děti. S manželem se poznala náhodně, při prvním setkání se jí zeptal, zda jí může napsat a pak odjel, přesto byla do roka svatba a narodila se dvojčátka, Petr a Pavel. Pavel však jako maličký zemřel a pak se narodil opět syn, zase Pavel, aby nahradil zemřelého. Dnes už žije jenom Pavel, který bydlí rovněž v Sobotce. Paní Vávrové, ačkoliv nebyla vyučená švadlena, její přirozený um pomáhal tuto profesi ovládat, jako kdyby měla výuční list. Šila vlastně po celý aktivní život, nejprve pro sebe a nejbližší rodinu, poté i na výdělek. Šití jí prostě učarovalo. Pokud by byl v mládí dostatek peněz i na další vzdělání, určitě by paní Vávrová uspěla. Dodnes si pamatuje všechna vyjmenovaná slova tak, jak se je naučila ve škole, i jak se správně mají používat, dodnes bleskurychle vyjmenuje všechna česká knížata, dodnes, i přesto že ji trochu zlobí oči, vyluští kdejakou křížovku. Prostě se snaží být i duševně fit.

80 let oslavil dne 12. 3. 2008 pan **Josef Drbohlav** ze Sobotky. Narodil se v obci Plhov jako nejstarší syn ze čtyř sourozenců. Nejdříve pomáhal rodičům v menším hospodářství a po vojně se začal učit obchodním příručím u pana Drázkého v Sobotce. Po ukončení soukromého podnikání přešel do nově vzniklé Jednoty. Pracoval

v obchodě v přímém prodeji, ale také v administrativě spojené s obchodní činností, později byl zaměstnán v Komunálním podniku, pod který patřily nejrůznější činnosti. Dlouhá léta také pracoval v závodě Fruta Sobotka jako hlavní účetní. Na závěr své pracovní činnosti přešel do závodu ISOL, kde byl zaměstnán společně s manželkou až do odchodu do důchodu. Spolu se ženou vychovali dvě děti, syna a dceru. Pan Drbohlav se ve svém vzpomínání často vracel ke své manželce, byli na sebe velmi zvyklí a nyní mu hodně chybí. Téměř denní cesta vede na hřbitov k místu jejího posledního odpočinku. Jinak je pan Drbohlav ještě obdivuhodně schopný, samozřejmě úměrně k věku, postarat se o chod domácnosti. Jeho kuchařské umění oceňuje i syn, který se k němu pravidelně vrací z Prahy na víkend.

Již 92 let si připomenul dne 13. 3. 2008 pan **Miroslav Hájek** ze Sobotky. A tady by se chtělo říci, jako by se ten čas zastavil, pan Hájek nestárne! Asi proto, že její rodina obstarává, jak nejlépe umí, a možná na jeho omlazení příznivě působí také malý pravnuček Pepa. Dědečkovi dělá často a rád úžasnou společnost, a tak je děda hned skvělým brankářem, hned tím, kdo nabídne společnost při jakékoliv dětské hře. Věkový rozdíl 90ti let, jako by se při těchto projevech docela ztrácel. Do dědečkovy kuchyně se vlastně stěhuje veškerá činnost, veškeré vaření, veškeré návštěvy. I stůl se musel prodloužit, aby dovedl pojmout všechny přítomné. Vnučka a její rodina, které už dnes domek pana Hájka právně patří, neustále pokračuje ve vylepšování. Na závěr života bude mít dědeček i nový sprchový kout a další novodobé vymoženosti. Budiž mu proto přáno, aby vše mohl ještě dlouho a v pohodě užívat.

Měsíc březen je velmi bohatý na oslavující jubilanty. Dne 14. 3. 2008 k nim patřila také 80letá paní **Jarmila Dlouhá** ze Sobotky. Když vyprávěla o svém životě, říkala, že to bylo pořád o nějakém stavění, přistavování a opravování bydlení, ať už vlastního, či někoho z příbuzenstva. Paní Dlouhá se narodila v nedaleké obci Přichvoj, tam se také jako mladá poznala se svým budoucím manželem a po pětileté známosti se konala svatba. S manželem vychovali jednoho syna, s nímž a jeho paní dnes žije ve společné domácnosti v rodinném domku v Sobotce. I ten byl postupně přestavěn, přistavěn a průběžně rekonstruován až do současné podoby. Paní Dlouhá je velice pečlivá, a tak vypadá i její domácnost a zahrada. Má ráda květiny a květinami byla také obklopena při oslavě svých narozenin. Také velký dort s číslicí 80 jí udělal velkou radost. Možná k dobré pohodě přispívá i to, že v domku nezůstala sama, očividně se těšila i na návštěvu svých vnoučat a dalších rodinných příbuzných.

Dalším jubilantem z Pečovatelského domu v Sobotce byla v měsíci březnu paní **Jiřina Šolcová**. Narodila se 26. 3. 1928 v Hořicích v Podkrkonoší. Zde také absolvovala základní školní docházku a poté i obchodní školu. Také první zaměstnání bylo ještě v rodném městě. Dalším důležitým místem pro život bylo město Žacléř, kde se seznámila se svým manželem sloužícím v tamní četnické stanici. Z manželství se narodily dvě děti - syn a dcera. Potom Šolcovi bydleli v Oseku a v Sobotce. Místní občané si budou pamatovat naši oslavenkyni zejména z jejího posledního zaměstnání v Komunálním

podniku v cestovní informační službě v Sobotce a jejího manžela jako řidiče autobusu. Dnešní jubilantka žije již cca čtyři roky v novém domově - v DPS v Sobotce. Možná jen málokdo by hádal, že jí je 80 let. Paní Šolcová se snaží být maximálně soběstačná a procházkami s pejskem, ale také cvičením na rotopedu, si udržuje relativně dobrou zdravotní kondici.

29. 3. 1928 se narodila poslední březnová oslavenkyně, paní **Zdeňka Hofmanová**, rozená Sedláčková ze Sobotky. Jako jedna z mála jubilaňtů měla to štěstí, že své osmdesátiny mohla oslavovat společně s manželem. Z velké části již lidé v tomto věku bývají sami. Možná i proto příjemná atmosféra v domácnosti byla umocněna tím, že ji stále sdílí ještě oba manželé. Docela skromnými slovy vyprávěla paní Hofmanová o svém životě. Základní školu absolvovala v Sobotce. Dalším vzděláním ji byl výuční list švadleny. Od této profese se potom odvíjela i všechna další zaměstnání: Technolen Dolní Bousov, Technolen Sobotka... S manželem společně vychovali dva syny, z nichž jeden s nimi zůstal bydlet ve společné domácnosti, a druhý, ženatý, žije s rodinou v Jičíně. Dodnes se paní Hofmanová dokáže velmi pečlivě starat o chod domácnosti. Sama na svůj věk vypadá velice pěkně. Asi proto ji při příležitosti narozenin její blízcí ozdobili šerpou, na níž bylo napsáno „Miss Sobotka“ a číslo 80. Vyznamenání brala s určitou nadsázkou, ale určitě jí udělalo radost.

Všem jubilantům hodně hřejivého sluníčka, radost a spokojenost v životě!

Jaroslava Vraná

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 4. dubna 1943 se narodil **Jiří Paďour**, světitel biskup českobudějovický a bývalý vedoucí Recitačního studia Šrámkova domu. Blahopřejeme mu a děkujeme za vše, co v Sobotce udělal.

O vzpomínku jsme poprosili p. Marušku Fialovou, která měla štěstí pod jeho vedením ve Studiu pracovat.

Jiří Paďour, myslím, přišel do Sobotky v r. 1972 krátce po absolvování DAMU. Vedl Recitační studio Šrámkova domu, jehož jsem byla dlouholetou členkou. Se Studiem, jak jsme zkráceně říkali, pracoval na programu 14. a 15. Šrámkovy Sobotky. Vzpomínám si, že Studio mělo úspěch s pásmem o Boženě Němcové „Ubohá a šťastná“, s nímž jsme také vystoupili v sále muzea Boženy Němcové v České Skalici.

O dva roky později – 21. června 1975 přijal svátost Kristova kněžství v katedrále sv. Víta v Praze.

V r. 1982 psal: „...snad se přece do Vašeho kraje, který jsem si taky jako mnozí – zamiloval – dostanu. Rád na Tebe i ostatní ze „Studia“ vzpomínám. Bylo to hezké setkávání. Požehnané.“

Z další korespondence z r. 1983: „Dnes jsem v tisku četl, že skončila 28. ŠS. Rád na tu práci s Vámi vzpomínám. Nejde jen o to, že se nám to podařilo – ale že jsme se měli rádi. To na světě je nejvzácnější a tak to jako drahocenný čas a setkání uchovávám v paměti.“

Později jsem se z tisku dozvěděla, že papež Jan Pavel II. jmenoval katolické kněze Václava Malého a Jiří-

ho Paďoura novými světiteli biskupy pražskými. Jmenovací listiny oběma předal kardinál Miloslav Vlk a papežský nuncius Giovanni Coppa.

Dne 26. července 1998 se biskup Jiří Paďour dopoledne zúčastnil bohoslužby v chrámu sv. Maří Magdaleny u příležitosti 500 let města Sobotky. Odpoledne se na zahradě Šrámkova domu setkal s některými bývalými členy RSSD. Bylo to krásné setkání. Kdykoli otevřu svůj památníček, ve kterém mám věnování, vždy si vzpomenu. A ráda.

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

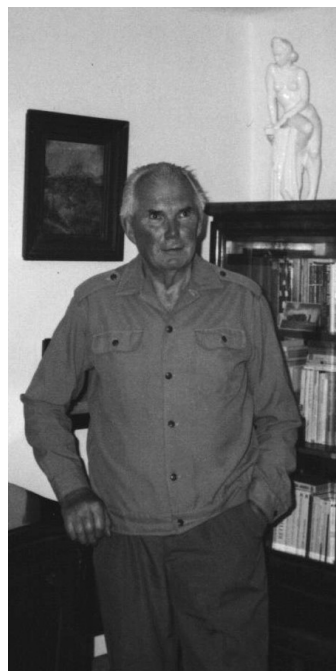
Únor

Dne 2. února zemřel ve věku nedožitých 53 let pan Oldřich Deml z Prahy. Dne 2. února zemřel ve věku nedožitých 83 let pan Josef Pažout z Blat. Dne 2. února zemřela ve věku nedožitých 84 let paní Vlasta Svobodová, rozená Jarošová, ze Sobotky. Dne 6. února zemřela ve věku nedožitých 85 let paní Anna Králová, rozená Šimůnková, ze Sobotky. Dne 24. února zemřel ve věku nedožitých 88 let pan František Doubravský z Dolního Bousova. Dne 25. února zemřela ve věku 70 let paní Libuše Zazulová, rozená Chytrá, ze Sobotky.

Březen

Dne 2. března zemřela ve věku 47 let paní Eva Drmllová z Jablonce nad Nisou. Dne 8. března zemřel ve věku nedožitých 72 let pan František Maštálka z Drštěkryje. Dne 17. března zemřela ve věku 83 let paní Libuše Ortová ze Sobotky. Dne 19. března zemřela v požehnaném věku 83 let paní Miloslava Tlášková, rozená Švorcová, ze Sobotky. Dne 24. března zemřela ve věku 75 let paní Jarmila Hosová, rozená Tvarohová, z Vlčího Pole.

VZPOMÍNÁME

17.5. uplyne 5 let, kdy zemřel pan **Josef Janatka** (1924), rodák ze Sobotky (Na Kopečku). Po 2. sv. válce odešel se svou budoucí ženou Janou do Cvikova, kde žili do r. 1969, poté, až do své smrti žil v Jablonném v Podještědí. Celý život však do Sobotky pravidelně jezdil a setkával se se svými přáteli ze školních let i ze skautu. Je pochován na soboteckém hřbitově. Kdo jste ho znali, vzpomenejte si na něj s námi.

Janatkovi
(Na Kopečku)

Toulavej

FOLKOVÝ PÍSNÍČKÁŘ

VOJTA

"Kid'ák"

TOMÁŠKO

SOBOTA 19.4. V 19:00
ZAHRADE ŠRÁMKOVA DOMU

Vstupné 40 Kč

Předprodej vstupenek v MIC Sobotka

VILA S VĚCNÝM BŘEMENEM

detektivní komedie Boženy Šimkové

REŽIE: Jiří Frehár VÝPRAVA A KOSTÝMY: Lubica Bábek-Melcerová

HRAJÍ: Ivana Devátá / Gabriela Vránová Petr Štěpánek / Jiří Čapka
Milena Steinmasslová / Vlasta Žehrová Rudolf Stáříž / Ivo Kubečka
Jiří Wohanka / Zdeněk Košata Milada Bednářová

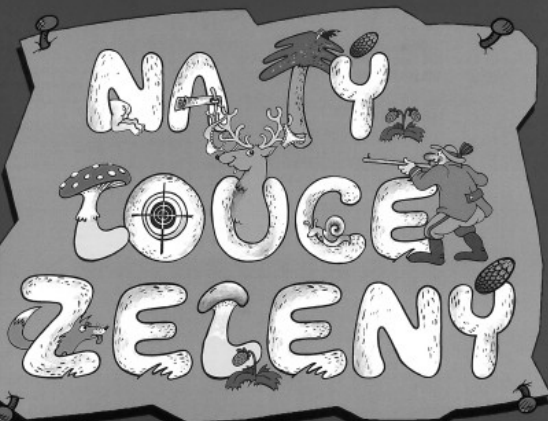
uvádí DAP - Divadelní Agentura Praha, 182 00 Praha 8, tel.: 283 880 220, dappraha@dappraha.cz

SOBOTA 31.5. V 19:00
MĚSTSKÉ DIVADLO SOLNICE

Vstupné 120 Kč

Předprodej vstupenek v MIC Sobotka

PRAŽSKÁ KOMORNÍ ZPĚVOHRA UVÁDÍ
lidovou operetu Járy Beneše

Účinkují pražští herci,
v hlavní roli: Josef ZÍMA

Režie: M. GRISA

PÁTEK 25.4. V 19:00 SOKOLOVNA SOBOTKA

Vstupné 90 Kč

Předprodej vstupenek v MIC Sobotka

sobota 21.6. 2008 10:00 - 00:00
areál kolbiště pod Humprechtem
Festival kultury, sportu a hudby

Vydávává STŘEDISKO MĚSTSKÉ KULTURY SOBOTKA
nám. Míru 4, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618
e-mail: smks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědný redaktor: Jan Janatka
Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová,
M. Jalovecký, K. Samšíňák, L. Vejclová
Grafická úprava: Jan Janatka

Tiskne RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911
Podávání novin, zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ Vých. Čechy
č.j. P/2-1440 / 98 ze dne 3.3. 1998
ISSN 12 12-7906 MK ČR E 11 563
Uzávěrka dalšího čísla 30. 5. 2008